Poste Restante

Medlemstidning för Nils Ferlin-Sällskapet Nr 2 2007

En liten konstnär

NILS FERLIN

Vinden är vresig, kölden sträng:
Var god mot en liten stalledräng!
Ty önskar han något för egen del
är det bara ett magdeburgerspel.

Det skulle han fingra små visor på
som skulle all socknen med häpnad slå.
Och folk skulle färdas i mil och mer
att höra hans handklavér

Vresig är vinden, kölden sträng:
Han kröker ihop sej, vår stalledräng.
Dock snart ska han sitta i höghet stor
och knäppa på knappar av pärlemor.

Då blir det att säja vid kvarn och kross:
En märklig man! – En bekant till oss.
Han gick här och frös precis som vi.
– Ett stort geni!

Så kunde det falla ibland ett ord.
– Fastän luft är luft och jord är jord
så att troligt är att vår stalledräng
fryser sig stel i kölden sträng.

Fryser sej fast – precis som vi,
och aldrig blir stor och berömd och fri.
Utan bara får gå där – dag efter dag,
som vi, med förgrämda anletsdrag.

(Ur Goggles, 1938)

Omslagsbilden:
Nils Johan Einar Ferlin, 19 april 1947. Ur framlidna vännerna Gunnar Olsson, skådespelare, och Kerstin Berger Olssons privata fotosamling. Okänd fotograf.

Ordföranden har ordet:

Ett brev betyder så mycket

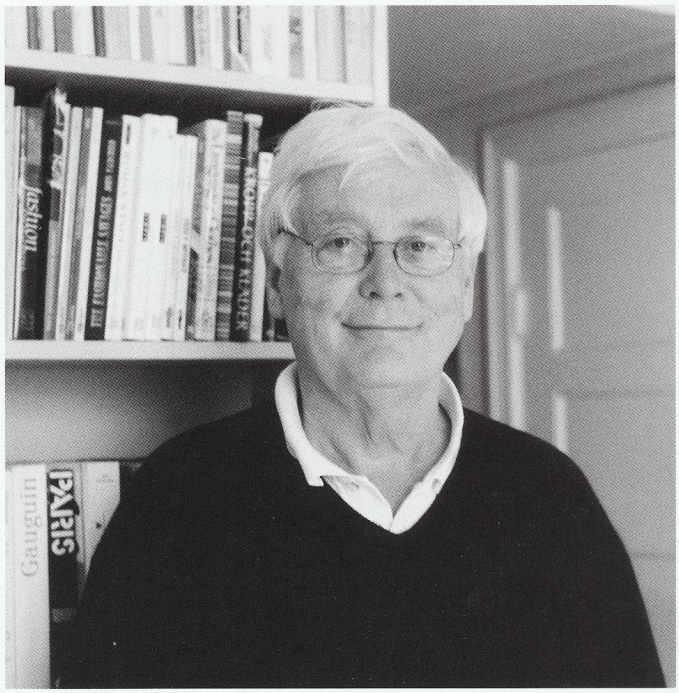

Jan Mårtenson, ordförande i Nils Ferlin-sällskapet.
Foto: Esse Jansson

Jag tror att rubriken är en gammal slogan från postverket, när det fanns något sådant, alltså innan man fick leta sig fram till undanskymda hörn i bland stormarknadernas labyrinter.

Men det ligger verkligen någonting i det. För häromdagen fick jag ett brev från en person som vill vara anonym.Men jag vill ändå berätta, utan namns nämnande, att han donerade ett stort belopp till Ferlin-sällskapet och han hoppades att gåvan skulle komma till nytta och glädje för vår verksamhet.

Donationen är naturligtvis oerhört välkommen för en förening som kontinuerligt kämpar för att hålla näsan över det ekonomiska vattnet.

Summan kommer inte att användas för porto, telefon och andra trivialiteter. Styrelsen skall noga överväga hur vi bäst skall förvalta den generösa gåvan.

Men det är inte bara beloppet som gladde mig utan också, och inte minst, motiveringen. Och jag tillåter mig, trots givarens anonymitet, att citera en rad ur hans brev: "Nils Ferlins diktning har givit mig så mycken glädje men också begrundan och eftertanke."

Jag tycker det är en utmärkt och koncis sammanfattning av Nils Ferlins författarskap och vad han har betytt, och betyder än i dag för många.

Vi går nu mot höst och vinter och jag ser fram emot att se så många medlemmar som möjligt vid vår Högtidsmiddag på restaurang Gondolen den 25 oktober.

Då kommer också den traditionella prisutdelningen att ske till årets Ferlin- och Trubadurpristagare. Som utförligt framgår på annan plats i detta nummer av Poste Restante möter vi i år poeten Eeva Kilpi och trubaduren Ulf Bagge.

Alltså: Väl mötta på Gondolen!

Med Ferlinhälsning

JAN MÅRTENSON

Eeva Kilpi årets Ferlinpristagare

JENNY WESTERSTRÖM

Eeva Kilpi är född 1928. Vid det laget var Nils Ferlin 30 år och hade två år kvar till sin debut. Det betyder, så tänker vi ferlinare gärna, att hon har funnits med under hela den tid Ferlin var verksam som poet. Det finns något som förenar dem, hur vitt skilda de än är.

Eeva Kilpi har hunnit med mycket, och genom sina självbiografiska skildringar har hon efter hand också låtit oss som läsare få inträda i sina världar. Hon är som Edith Södergran knuten till Karelen. I *Gränslöshetens tid* får vi följa hur hon står vid fönstret i sitt barndomshem och räknar bombplanen, innan hon som elvaåring tvingas fly för att aldrig kunna återvända.

I den bok som översattes till svenska 2001 förser hon skildringen med en epilog som tar sin utgångspunkt sextio år senare: "Den dagen har jag mints livet igenom. Under decenniernas lopp har jag antecknat den i min almanacka. Jag har gjort mina barn och barnbarn och människor som jag råkat träffa uppmärksamma på dagen.

Låt oss få sluta upp bland de människor, som Eeva Kilpi fängslat. Vi är inte så få, som uppmärksammat henne. Hon hör till dem som i sin diktning har det speciella och svårförklarliga som gör att man lyssnar. Det är som om man kände henne som en anhörig.

Det är nog tack vare detta som Eeva Kilpi har fått sin speciella ställning som lyriker. Hon hör till de lyckliga få bland poeter som gått ut i många upplagor – en likhet med Nils Ferlin! Det sägs ju att poeter bara har två ämnen, kärlek och död.

Nils Ferlin skrev mest om döden, även om han, som vi vet, också skrivit någon enstaka kärleksdikt som man aldrig kommer förbi. Eeva Kilpi har också skrivit om kärleken och döden. *Innan döden* heter en av hennes diktsamlingar. Hennes samlade dikter har fått heta just *Om kärleken och döden*, och för de många som tagit Eeva Kilpi till sitt hjärta och därmed bidragit till att hon också i Sverige fått en alldeles speciell ställning har nog framför allt känt att hon gett kärleken röst.

Vår utsatthet i livet på gott och ont uttrycker hon så här:

Vi har inget skydd mot kärleken
Inget skydd mot livet
Inget skydd mot döden
Inget skydd
Så skyddslösa är vi
Det ligger något storslaget i det.

Tack för i går heter en av dina senare samlingar. Där finns allt det svåra och stora med: en mors död, åldrandet, passionen, banden mellan generationerna. Tack, säger vi för det och för hela din produktion! Och välkommen i Nils Ferlins följe!

Eeva Kilpi.

Ulf Bagge får årets Trubadurpris

TORSTEN J ARNBRO

Jag träffar Ulf Bagge, 2007 års mottagare av Ferlins Trubadurpris på Skeppsholmen i Stockholm. En av sommarens kanske sista riktigt varma dagar inbjuder till en lång pratstund på fiket vid Arkitekturmuseet. Vi pratar om allt från nationalpoeter till den svenska vistraditionens ställning en bit in på 2000-talet. Vi diskuterar tonsättningar, tolkningar, teater, livet, tills vi båda till sist inser att klockan blivit allt för mycket och att dagen har andra sysslor som väntar.

Ulf Bagge har varit verksam som trubadur sedan början av sextiotalet och är sannerligen en musikalisk mångsysslare. Det känns att han är en genuin stockholmspoet och att han med sitt fantastiska kunnande vårdar arvet efter Nils Ferlin, Lasse Lucidor, Carl-Michael Bellman, Evert Taube, Olle Adolphson, Cornelis med flera på ett påtagligt seriöst och ödmjukt sätt.

Man får leta efter ett dylikt engagemang när det gäller att sprida kunskap om huvudstaden och dess litterära figurer. Han låter inte dessa enbart besjungas, utan har också skrivit böcker om bland annat Lucidor och skalderna i Gamla Stan, varit verksam många år som ciceron med otaliga stadsvandringar av litterär och historisk karaktär i huvudstaden, satt upp kabaréer på Södra Teatern med namn som Monica Zetterlund, Beppe Wolgers, Svante Thuresson och Olle Adolphson.

Ulf har också under de senaste tio åren haft den begåvade vissångerskan Gisela Nordell som musikalisk följeslagerska och framträder som duo med mängder av olika visprogram som till exempel "Visor från gränderna" men även med verk av Mikis Theodorakis, Wolf Bierman och Violetta Para.

Vi pratar mycket om gränsöverskridande verksamhet, att våga bjuda in till samverkan mellan olika musikutövare, att blanda genrer och att arbeta för att skapa nya och bättre förutsättningar för kommande generationer av traditionsbärare.

Ulf har tagit många initiativrika steg i denna riktning genom att starta projekt på olika ställen i staden, där man kan samlas kring visan, både utövare och lyssnare. "Visor på Skeppsholmen" är ett sådant, "Taubefestivalen på Skeppsholmen" ett annat, och till och med på Riddarhuset kan man genom Ulfs försorg hitta en möjlighet att lyssna på visor.

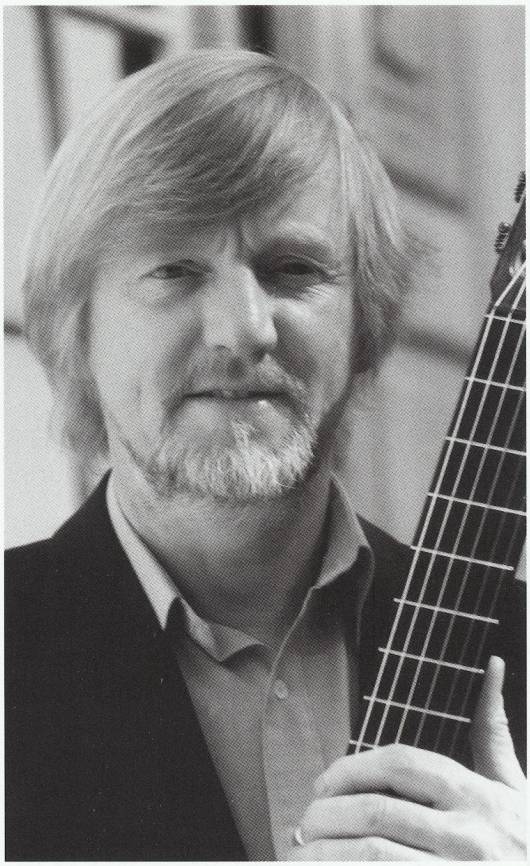

Ulf Bagge, Nils Ferlin sällskapets Trubadurpristagare 2007.

En CD med Ferlintolkningar tillsammans med Gisela, samt flera andra produktioner finns att lyssna till med Herr Bagge, och när han berättar att det är han som gjort notskrift och gitarrarrangemang till "Bellmanboken", den som varit min "bibel" under många år som Bellmantolkare, känns det som allting landat mjukt och fint vid ett cafébord en dag i slutet av augusti.

Ulf Bagge! En värdig och mycket tacksam mottagare av Ferlins Trubadurpris 2007.

Lysande Ferlin-skiva med välfunnen titel

ESSE JANSSON

Nils Ferlin är vår mest tonsatte poet. Den som först satte toner till hans dikter var Gunnar Turesson som inför ett radioprogram 1932 ringde och frågade skalden om han fick framföra några av sina tonsättningar av hans dikter i radio.

– Sjung för fan, sa Nils.

Turesson fick snart många efterföljare, inte minst Lille Bror Söderlundh. "När han [Lille Bror] hörde honom [Nils Ferlin] läsa sina dikter fångades han genast av sångbarheten i dikterna – musiken fanns där redan från början." (Christina Mattsson: "Lille Bror Söderlundh Tonsättare och viskompositör", Atlantis, 2000).

Nu har vissångaren och kompositören Staffan Atterhall kommit med en CD som fått titeln "Visor för all tid". Han framför här sina inkännande och mycket personliga tonsättningar till 14 av Ferlins dikter (sammanlagt har han tonsatt ett 40-tal!) Titeln på skivan är välfunnen – Nils Ferlin är tidlös, hans lyrik kommer att leva vidare, i likhet med bland andra Bellman och Evert Taube.

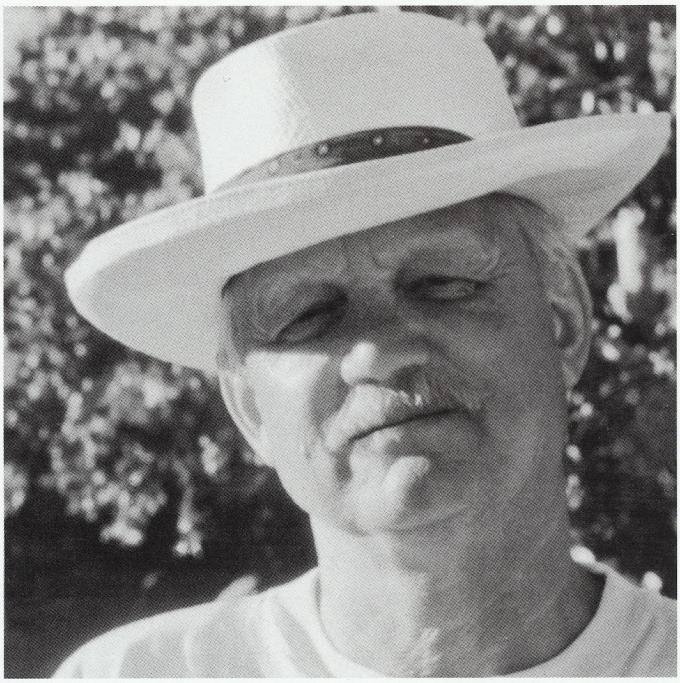

Staffan Atterhall.

För merparten av arrangemangen svarar Urban Hansson och för ackompanjemanget svarar, förutom Staffan själv på gitarr, sonen Niklas Atterhall, gitarr, Urban Hansson, flöjt, Kalle Moraeus, stråkar, Christer Karlberg, gitarr, Jan Adefelt, bas, Douglas Westlund, trummor, Carl Lundberg, munspel med flera.

Staffan Atterhall inleder med "Looping the loop" och fortsätter med "Trist" och "John Boy" (den sistnämnda i arrangemang av Niklas Atterhall). samtliga ur debutsamlingen "En döddansares visor" (1930). Under titeln till "John Boy", med sitt tragiska innehåll, har Nils Ferlin inom parentes, skrivit "Anglosaxisk visa på glad melodi." Något som Staffan Atterhall anammat.

Ur samlingen återfinns även"En inneboende" och "Fåfänglighet" (den sistnämnda i arrangemang av Niklas Atterhall).

Ur Goggles" (938) är den avslutande "Gårdstango" hämtad. Den har fått en sprittande tonsättning som inbjuder till en svängom – en verklig fullträff!

Men ur samlingen hämtas även de mer allvarliga "Looping the loop" och "Diktator", den senare framförd i snabb takt och försedd med vederbörliga ljudeffekter!

Vidare "Niggern skriker – " (Nyårsrim 1936) och "Cirkus". Ur "Med många kulörta lyktor" (1944) får vi ta del av "Jag mötte", " och "Jag är så rädd –". Ur "Kejsarens papegoja" (1951) "Små vägar fick jag att sanda", samt slutligen "Träden därute" ur "Från mitt ekorrhjul"(1957). Den har verkligen genom sin kongeniala tonsättning blivit en "vaggviselåt".

Sammantaget är det en skiva man gärna plockar fram och lyssnar till, fylld av lysande tolkningar och utmärkta arrangemang!

60 år sedan Ferlin blev "styckegodsägare"

ESSE JANSSON

I december är det 60 år sedan Nils Ferlin köpte jordbruksfastigheten Norrboda i Länna socken i Roslagen. Nils och hans hustru Henny hyrde Lill-stugan i Lännaby av Elin Axelsson sedan några år tillbaka, men den omfattade bara 24 kvadratmeter. "Överallt letade vi efter bostad, I Värmland, Närke, Strängnäs och på andra håll", skrev Henny Ferlin i sin bok "Nils Ett försök till porträtt" (Albert Bonniers förlag, 1971).

Henny fortsätter: "På våra cykelturer i Roslagen hade Nils emellertid upptäckt en liten röd stuga med vita knutar som hette Norrboda. Där var så tyst. Så fick vi höra att den gamle ägaren dött och att stugan skulle gå på auktion för sterbhusets räkning."

Bonniers beviljade omedelbart borgen och vid auktionen köptes stugan med tillhörande 28 tunnland jord in för 31.600 kronor. En god vän till Nils, en skolkamrat som var jurist i Norrtälje, skötte budgivningen för skaldens räkning.

Men köpet var inte utan problem. "Jordbrukskommisionen och egnahemsnämnden ville inte tillåta att en icke jordbrukare förvärvade jord, utan tyckte att ha kunde nöja sig med huset, trädgården och en jordremsa som gav tillgång till sjöstrand", skriver Henny i sin bok.

Nils Ferlin skrev till Kungl. Maj:t och regeringen gav sedan tillstånd till förvärvet. En händelse som livligt kommenterades i pressen under rubriker som "Asfaltskalden Nils Ferlin får äga åker och äng", Nils Ferlin blir bonde", och "Nils Ferlin blir storbonde".

Stockholms-Tidningen publicerade i december 1947 en teckning av Gunnar Brusewitz där skalden ses i sin lantliga miljö omgiven av gäss, en gris och höns. I rubriken till den kortfattade texten till teckningen utnämndes Ferlin till "Länning", med anledning av att han nu för gott bosatt sig i Länna!

Alf Henrikson skaldade i Dagens Nyheter om "den excentriske lorden / som lever i Penningby / han köper den mindre gården / efter mycket huvudbry [– – –]"

Henrikson förmodade att Ferlin skulle "bygga en våning till", men så blev det inte.

"Norrboda med sina två rum och kök nere och ett par rum på vinden räckte åt oss ändå," skrev Henny Ferlin, som avslutar detta avsnitt i boken med att "så hade 'asfaltpoeten' Nils Ferlin 'Jack of all trades' blivit herre till Norrboda gård' – Ser framför mig hans lyckliga och roade min över det märkliga förvandlingsnumret."

I dikten "Så kom jag mej upp –" i den postumt utgivna samlingen "En gammal cylinderhatt" (1962) heter det:

Så kom jag mej upp i världen
att jag handlade mej ett hus.
Det fotograferades flitigt
– i sol som i annat ljus.
[– – –]

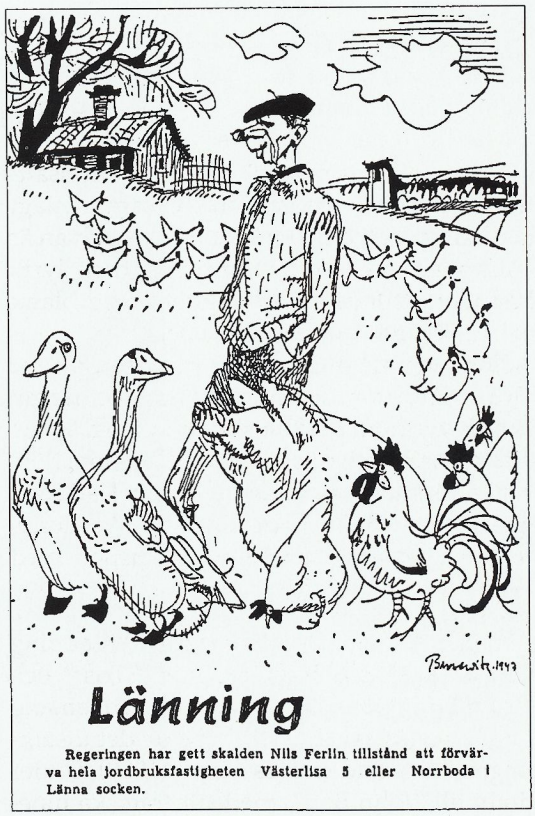

"Länning" kallades Nils Ferlin i Sockholms-Tidningen efter köpet av Norrboda i Länna socken i Roslagen 1947- Så här tänkte sig Gunnar Brusewitz skaldens lantliga tillvaro.

Ferlindagen i Länna bjöd på en tidsresa

ESSE JANSSON

Ibland ställs nerverna på helspänn, som på årets Ferlindag, den 12 augusti. Himlen var – som så ofta denna regnrika sommar – oroande grå. Kl 09.30 löd väderleksrapporten på Radio Stockholm: "Lokala regnskurar och åska i Roslagen."

Skulle vi vara ute på Kyrkvallen eller inne i kyrkan var frågan. Under temagudstjänsten som började kl 12, ledd av komminister Per Rådehed, var himlen fortfarande helgrå. Årets artister, Falupojkarna med Lennart och Lotta, från Dalarna var på plats i kyrkan. Här reciterade Lennart Hökpers Ferlins dikt "För allt som är blint –", ur Kejsarens papegoja (1951), och sedan fick gudstjänstbesökarna – ett drygt 70-tal – ta del av den unge (21 år) Johan Vallins inkännande tonsättning av dikten med sång.

Gudstjänsten avslutades med att församlingen unisont sjöng Nils Ferlins vackra dikt "Får jag lämna några blommor . . .", tonsatt av Lille Bror Söderlundh.

Fortfarande verkade risken för regn överhängande. Nu måste det tas ställning! Ute eller inne? Åke Söderman – ordförande i Länna hembygdsförening som arrangerar Ferlindagen, och den som eljest brukar vara den som håller i trådarna – låg på sjukhus. Jag var ansvarig i hans ställe. Det blev en chansning: – Vi är ute.

Publiken strömmade till, ingen hade paraply . . .

Det blev en fantastisk Ferlindag, inget regn – till och med solen tittade fram!

Inledningsvis utdelade ordföranden i Roslags-Länna kulturstipendiefond årets Lännastipendium till en förtjänt Lännabo. Sedan var turen kommen till gänget från Dalarna och "scenen" med Kyrksjön i bakgrunden intogs av Lennart Hökpers, berättare, recitation, Lotta Pålsson, sång, Börje Jonsson, sång, Leif Vallin, kapellmästare, dragspel och gitarr, Lars Vallin, bas, Johan Vallin, trummor, gitarr. Programmet hade titeln "Med många kulörta lyktor – eller Ferlin på vårt vis".

I mitt hälsningstal påminde jag om att just här – i den lilla stugan strax intill, som Nils och Henny hyrde av Elin Axelsson – sammanställde Nils diktsamlingen "Med många kulörta lyktor" sommaren 1944.

Publiken bjöds så på en fascinerande tidsresa genom Nils Ferlins liv, från födelsestaden Karlstad till ungdomens Filipstad, vidare till Stockholm och Klarakvarteren, samt slutligen till Roslagen och Länna.

Lennart Hökpers berättade och reciterade Ferlindikter. Till vänster ses Lotta Pålsson och Börje Jonsson som svarade för sången. I bakgrunden kapellmästaren Leif Vallin, som spelade dragspel och gitarr. Foto: Esse Jansson

Ett flertal av Nils Ferlin tonsatta dikter framfördes av från vänster sångarduon Lotta Pålsson och Börje Jonsson, samt Leif Vallin, Johan Vallin och Lars Vallin. Foto: Esse Jansson

Lennart Hökpers är en medryckande berättare som bland annat inledde med att tolka Ferlins anknytning till folkliga visor och ramsor, psalmer och läsarsånger. Men han knöt också an till Ferlins syn på livet som en cirkus, en marknad, ett tivoli och reciterade dikten "Sorg" ur debutsamlingen "En döddansares visor" (1930) om parveln Nils som positivhalare.

Så framfördes "Syner i lövsprickningen" ur debutboken som fått en livfull och sprittande tonsättning av Gunnar Turesson.

Lennart Hökpers fortsatte berätta om den unge Nils halsbrytande och våghalsiga upptåg och reciterade växlingsvis med att några av poetens kända och tonsatta dikter framfördes. Däribland "På källaren Fimmelstången", ur Ferlins sista diktsamling "Från mitt ekorrhjul", i en mycket träffande, suggestiv tolkning av sångduon Lotta Pålsson och Börje Jonsson.

Sammantaget fick den talrika publiken en god inblick i Nils Ferlins innehållsrika liv, bland annat hans tid som skådespelare, men också om hans tankar kring livet och döden. "Får jag lämna några blommor . . ." framfördes, liksom "Med många kulörta lyktor", den dikt som troligtvis fick sin slutgiltiga form just här i Länna, samt som avslutning "För allt som är blint –". med recitation av Lennart Hökpers och sedan sång till fiol och gitarr.

Falupojkarna med Lennart och Lotta fick välförtjänt varma slutapplåder av en uppskattande publik.

Och vi arrangörer drog en lättnadens suck över att vädret stod oss bi!

Medlem i

NILS FERLIN-SÄLLSKAPET

blir man genom att sätta in årsavgiften 175 kr
(studerande och pensionärer 125 kr)
på pg **35 21 55-6**.

Glöm inte att skriva namn och adress.

100 år sedan Emil Hagström föddes

ESSE JANSSON

För hundra år sedan, den 3 juli 1907, föddes Emil Eugen Napoleon Hagström i Nylandsån, strax utanför Sollefteå. I sin formidabla bok "Klara var inte Paris" (Carlssons, 2006), om Klarabohemerna, ägnar Jenny Westerström ett 20-tal sidor åt Emil Hagström som "tillbringade sina första sju år i en stuga på sexton kvadratmeter som mormodern hade besittningsrätt på tills hon dog. Modern betraktades i kyrkoboken som inhysing där och barnen var antecknade som oäktingar."

Efter mormoderns död tvingades man flytta till ett annat hus för att nödåret 1917 genom prostens försorg hamna i fattiggården. Emil Hagström skrev 1965:

> "Jag kommer alltid att minnas det. Då var jag tio år, nu är jag fyrtioåtta. Jag har intalat mig själv, att man ska se försonande på det som varit. Alltid lärde man sig något av vintern bland dårar och gamlingar på ålderdomshemmet också, tänker jag. Och han hade sina goda sidor också, den gamle prosten. Han hade bara den egenheten, att han tyckte illa om fattigt folk. [- - -]"

Emil Hagström visade redan i skolan anlag för att skriva och teckna, 1917 fick han till och med en dikt publicerad i tidningen Nya Norrland! Sju år senare, som 17-åring, vann han en lyriktävling i tidningen Norra Västerbotten.

Men eljest innehöll åren efter skoltiden tillfälliga jobb, "men, han höll inte till godo med vilket jobb som helst. Hellre än att ta AK-arbete och bygga väg valde han att luffa eller nasa. [- - -]", skriver Jenny Westerström.

I "Historier från vägarna" (LTs förlag, 1962), skriver Emil Hagström:

> "Vår och ungdom hör ihop. Ungdom som vår. Men min ungdom var trashankens. Det var något fel med hela min start i livet. [– – –] Jag hade ingen möjlighet leka tupp och bofinkshane. Blev till sist led på allt och gjorde som många unga på den tiden, gick på luffen. Man var inte ensam på vägen och ingen var förmer. [– – –]
>
> Ibland på luffarkvartarna tvättade man löskragen och klistrade upp den på kakelugnen för att torka. Men inte var det tvätt. Och visst snörpte jag ihop hålet på mitt byxknä, då det varje kväll var trasigt. [– – –]."

År 1929 sammanträffade Emil Hagström med den tre år äldre Helmer Grundström i Skellefteå. Det var samma år som den sistnämnde debuterade som författare. Emil var imponerad, men konstaterade att framgången "inte gjort honom högfärdig".

Det bar av till Stockholm, sannolikt 1930, och Emil introducerades för tidningen Lantarbetarens redaktör, Alfred Kämpe. I den började han sin skrivarkarriär.

I Klara introducerades han av Willy Walfridsson som han träffade 1934. Walfridsson bjöd honom på Pilen. Hagström skrev 1965:

> "Och där gick en gäst från bord till bord, dock utan att svepa i sig några olagliga ransoner. Han gick omkring och hälsade. Han tycktes känna alla i lokalen. Han kom också fram till Willy och mig, där vi satt och tärde norrlandspölsa med tillbehör. Då han lämnat vårt bord frågade jag Willy vem det var. Åh faen, kände jag inte honom. Det var ju Nils Ferlin."

Emil fortsätter:

> "En stor dag, tänkte jag. Jaså, man har kommit så pass långt i alla fall att man träffar riktiga författare och dom hälsar på en. Ljusblå och naiv som Guds lille handelsresande satt jag där och gonade mig.
>
> Det var mitt första möte med Nils Ferlin. [– – –]"

Men Emil Hagström märkte också svansen kring Ferlin som han formulerade i en dikt som enligt uppgift av författaren skrevs på 1930-talet (Åke Runnquist i boken "Poeten Nils Ferlin", Bonniers, 1958). Den lyder: [– – –]

På Normabar och ölkafé
hans nötta storhet kan du se
när han vid våra skuggors bord
ger tanken flykt och drömmen ord.

Emil Hagström vid skrivmaskinen i stugan i Österskär. Foto: Esse Jansson.

Ja, som en sol i all sin glans
är skalden för sin trogna svans,
och om ej alltid comme il faut,
hans storhet bländar oss ändå!

Emil Hagström vandrade, som övriga Klarabohemer, runt på redaktionerna för att avyttra något av sina alster. I "Historier från vägarna" berättar han om en vårdag när han

besökte den socialdemokratiska tidningen Folkbladet:

> "Henning Thylin viftade bara med näven. Det fanns inga pengar i kassan. Jag fick komma igen en annan dag. Kanske nästa vecka.
>
> I ett inre rum satt en bred och trygg man och skrev på maskin. Jag tyckte det var något bekant över honom, men jag såg honom bara på ryggen. Då vände han sig om och vinkade till Thylin.
>
> – Han behöver pengar, hörde jag honom säga. Jag lägger ut så länge.
>
> Och Thylin kom med pengarna, skrev kvitto, jag skrev på och stoppade de två tiorna i min tomma kavajficka. Hans bild fanns i varenda tidning. Det var Per Albin själv som lagt ut honoraret. [– – –]"

Emil Hagström debuterade 1937 med diktsamlingen "När det torra trädet savas", som utgavs av en förläggare i Hudiksvall. Då "hände det sig att Emil Hagström plötsligt fanns ute med en andra samling, 'Förvandlingens tid', samma år", skriver Jenny Westerström, Den utgavs av Gebers förlag.

Den tredje diktsamlingen, "Klyftan" gavs ut av Bonniers. Så utkom "Den tanklöse spelmannen", 1941. Fyra år senare, 1947 utgav han "Spelmans blomster" på LTs förlag.

"Den som kom att stå Emil Hagström närmast och som genomförde beställningen på tonsättningar av hans dikter var Tor Bergner (1913–1990)", skriver Jenny Westerström.

Tilläggas kan att Lille Bror Söderlundh under första hälften av 1940-talet tonsatte några av Emils dikter.

Redan 1935 träffade Emil Hagström Ester-Louise Gard, född i Närke 1894, som skulle bli hans livsledsagarinna. Hon var också författare, började skriva noveller i Idun och debuterade i bokform 1938.

"Ester Louise fick i motsats till Emil en flygande start som författare", skriver Jenny Westerström. Hon vann en pristävling för korta pjäser avsedda för amatörteatern och hennes två vinnande bidrag, "Kyrkängeln och trashanken", samt "Röster i mörkret" trycktes i Nya Dagligt Allehanda, som var arrangör med anledning av ABF:s 25-årsjubileum.

Ester-Louise gav ut ett par romaner men trots framgångar skrev hon sedan "nästan bara i de fackföreningstidningar där Emil Hagström var en av de allra flitigaste medarbetarna", skriver Jenny Westerström.

Trots att Emil och Ester-Louise var ett par bodde de på skilda håll i Stockholm fram till flytten till Österskär 1949 då de gifte sig. Emil Hagström följde alltså i vännen Nils Ferlins spår, lämnade Klara, gifte sig och bosatte sig i Roslagen.

I boken "Näktergalen sjunger i Roslagen" (1964) skriver författaren och Roslagskrönikören S. E. Vingedahl, Täby, under rubriken "Poëticus i Österskär" om Emil Hagström som Roslagsskildrare.

Han inleder med den "tanklöse" spelmannen Emil Hagströms "En visa från Roslagen" som tonsattes av ingen mindre än Lars-Erik Larsson:

En, en,
torra backar med sten, sten,
smultronställen och gärdesgårdar,
vresig Roslag i kärvt behag
en sommardag

Grind, grind,
slår i aftonens vind, vind.
Gamla kyrkor som helg oss ringa,
karga tegar som bröd skall bringa.
Stenrös predikar på vardagsspråk
vid stig och stråk.

"Enligt min uppfattning ger den erkänt vackra dikten också uttryck för en riktigt uppfattad roslagsstämning, utgör en uppriktig kärleksförklaring till det enkelt kärva och ödesbundna landskapet, en visa fullt värdig föremålet. Det är en dikt som förtjänar att inrangeras bland klassiska landskapsdikter och borde uppmärksammas i roslagslitteraturen, borde få en hedersplats vid sidan av t. ex. Olle Thunmans ofta citerade upplandsdikter", skriver Vingedahl.

Fortsättningsvis skriver Vingedahl bland annat: "I Roslagen fann han, skriver en entusiastisk Hagström-beundrare och uttolkare – Ture Blom – 'en hamn och en famn ute i det idylliska Österskär, där han har nära till fåglar och blommor' eller, som denna fyndiga och virtuosa mästare i den förslitna rimkonsten själv i romantisk folkviseton uttrycker det i en visa till sin kära Ester:

Småfåglarna hade en vän i Emil Hagström, som här lägger mat i ett av fågelborden intill stugan i Österskär. Foto: Esse Jansson.

I Rosenhult och Solby
min lilla stuga står.
I den bor jag och Ester
i alla våra år.
Där må ej sorgen rasta,
ej hatets tistel gro
men ljusa drömmar värna om
vår kärlek och vår tro.

På en udde i Trälhavet i Österåkers socken mittemot Runöskolan ser denne skarpögde och ömsinte iakttagare 'Näsvikens bölja så underbart blå', ser solen 'bakom Tunas vik', då han sin vana trogen en vårdag går och letar efter backsippor. [– – –]"

I en av sina prosaböcker "säger han sig vara uppväxt på ett berg i Ådalen", skriver Vingedahl och fortsätter: "Nu bor han på ett berg i Roslagen. I ett prosastycke skriver han; 'En sommarkväll sitter jag i berget och ser ut över apelgårdarna, vikarna och Näset med Runöskolans tegeltak som en röd fana i tallskogen.' 'Förklaringsberget' kallar han det, och han brukar sitta där och filosofera, för ett stycke religiös mystiker har denne spelman och vagabond alltid varit. [– – –]"

I dikten "Utsikt" ur samlingen "Jordrök" (1960) är han både anspråkslös och ironisk:

Gud Fader putsar sina koppar,
på viken båtarna kommer och far.
Men jag sitter som Jeppe på berget.
Jag har ingen eka jag.

Fast nog skulle jag vilja fara
ja, nog skulle jag vilja fara en dag
till Resarö och Vaxholm.
Men jag har ingen eka jag.

I Norrtelje Tidnings Julnummer 1985 berättade Tor Bergner, Broder Tor, under rubriken "Det lackar mot jul" om ett besök hos Klarabrodern Emil Hagström i Österskär. De två tog gemensamt tåget från Östra station i Stockholm ut mot det Hagströmska tjället i julmånaden december. Emil var för det mesta ensam i hemmet sedan en tid, "hans älskade hustru Ester-Louise led av en besvärlig astma och hade en lägenhet på pensionärshemmet i Åkersberga", skriver Tor Bergner, som fortsätter:

> "Innan nyckeln sattes i dörren ögnade jag omkring på de många fågelholkarna i träden och fågelborden och hyllorna för föda och godis åt domherrar, mesar och finkar och när frosten nupit tag i sommarblomstren var det som om småfåglarna var ett slags himmelska blomster i hägnet kring Österskärsvillan med blickfånget ut över vattnet – hän över Ålands hav och in över Roslagens karakteristiska landamären. [– – –]
>
> Emil och hans hustru trivdes mycket bra i Roslagen med människorna och naturen och när de som nygifta 1949 lämnade Stockholms Klarakvarter så visste glädjen inga gränser över detta. Emil hade redan före andra världskriget besökt den anrika bygden".

Emil Hagström gick bort 1970, 63 år gammal. Ester-Lousie gick bort 1975.

Emil Hagströms grav räddad i sista stund!

ESSE JANSSON

Som genom ett under räddades poeten Emil Hagströms grav på Österåkers kyrkogård i södra Roslagen undan förgängelsen i sommar!

I våras besökte Hans O Alfredsson, krönikör på Svenska Dagbladet, Österskär, utanför Åkersberga, med omnejd i akt och mening att leta spår efter Emil Hagström, som i sommar skulle ha fyllt 100 år. Födelsedagen inföll den 3 juli.

Hans O Alfredsson tog kontakt med pastorsexpeditionen i Åkersberga, men där kände man inte till Emil Hagström eller någon poet med det namnet!

Med hjälp av gravregistret och en kyrkogårdsarbetare hittades graven. Det framgick att om ingen hörde av sig före juni månads utgång skulle gravstenen tas bort. Tre dagar före hundraårsdagen!

Hans O Alfredsson blev bestört och skrev en artikel i Sundsvalls Tidning den 9 maj om Emil och om graven som hotades att försvinna. Nu utbröt en febril aktivitet och ett nätverk med kända kulturpersoner, med Thorstein Bergman i spetsen, bildades för att vårda graven och hans minne i Österåker.

I en uppföljande artikel i Sundsvalls Tidning den 2 juni, berättar Hans O Alfredsson att "Österåker-Östra Ryds församling engagerar sig, liksom hembygdsföreningen och Runö folkhögskola, tvärs över viken i Österskär där Emil Hagström bodde med sin hustru Ester-Louise."

Tidningen Mitt i Södra Roslagen hade den 26 juni en helsida med rubriken "Poeten i graven bredvid" med bild av vissångaren Thorstein Bergman vid Emil Hagströms grav. Thorstein berättar i artikeln att ett sällskap ska bildas. Den första bidragsgivaren hade redan hört av sig – en man i Melbourne, uppväxt i Emils hemtrakter – ville ge 100 australiska dollar till sällskapet!

Minnesstund vid graven

På 100-årsdagen samlades sedan ett 50-tal personer till en minnesstund vid graven, arrangerad av Runö folkhögskola, samt en arbetsgrupp. Komminister Margareta Säfwen-

Medverkande vid minnesstunden var från vänster: Ulf Johan Tempelman, Thorstein Bergman, Tommy Johnson, samt komminister Margare Säfwenberg som här håller välkomsttalet. Foto: Hans O Alfredsson.

berg höll välkomsttal och musikern Tommy Johnson framförde Thorstein Bergmans tonsättning till Emils dikt "En ros därtill" på kontrabas.

Thorstein Bergman höll tal till Emil Hagström varefter vissångaren Ulf Johan Tempelman svarade för sång och recitation. Han framförde "Vårt dagliga bröd", tonsatt av Tor Bergner, "Lieskäret", tonsatt av Thorstein Bergman, samt reciterade "På förstubron".

Thorstein Bergman reciterade dikten "Bjällerkransen på morfars härbre" och Tommy Johnson framförde "Midsommarafton i Nyland", som fått musik av Thorstein Bergman, på sin kontrabas.

Den högtidliga minnesakten avslutades så av komminister Margareta Säfwenberg.

Tyvärr kunde Hans O Alfredsson som räddade Emils grav – nu enligt beslut för all framtid – bara närvara en kort stund.

Sällskap har bildats

Efteråt togs beslut om att instifta ett sällskap till Emil Hagströms minne. En interimsstyrelse bestående av bland andra Thorstein Bergman och Ulf Johan Tempelman bildades.

Lördagen den 29 september hölls ett konstituerande möte i Runö kursgård i Åkersberga vid vilket ett Emil Hagström-sällskap bildades.

Medlemsavgiften för 2007 är 100 kronor. Plusgiro: 926 82 87-1, bankgiro: 5937-0411. Ange "Emil" och namn och adress på talongen.

Minnesutställning i Sollefteå

I Sollefteå bibliotek invigdes på Emil Hagströms 100-årsdag en minnesutställning som pågick till och med den 31 augusti. På invigningsdagen visades en film om Emil Hagström "Ett vinterliv, en sommardikt" i Tornrummet i Sollefteå museum.

På kvällen hölls en minnesceremoni vid minnestenen i Stadsparken och i museet fick publiken höra berättas om Emil Hagströms barn- och ungdomstid i Sollefteå, samt sång och musik.

När "Fabian" pantade på Café 5:an

Vissångaren Staffan Atterhall berättar i brev till Poste Restantes redaktör att hans far Olle hade ett av de sista pilsnerhaken i Klarakvarteren i Stockholm. Det hette CAFÉ 5:an och låg på Vattugatan, mitt emot Tennstopet och bredvid biografen Svarta Katten. "Sjappet" slogs igen i samband med motboksavskaffning, och allmän ödeläggelse av Klara, alla tidningskvarter och ölfikens kunder.

"Klarabohemerna var stammisar där på Vattugatan 5 och vid ebb i deras kassa – för att pynta bira, macka och kaffe – pantades på en ring med inskriptionen 'Fabian' – i snirklig stil. Bröderna på pappas kafé kunde därmed lösa ut sig vid en kulen morgon.

I samband med nedläggning av ölschappet och rivning av alla kvarteren i Klara omhändertog vi i familjen en del porslin, ölglas, gamla lampskärmar, kaféstolar (har kvar!) och annan rekvisita. För egen del var jag då en ung pojk och hjälpte bara till att bära iväg. En gammal kassalåda togs också omhand.

Många år senare återfann jag kassalådan, innehållandes kvitton, gamla mynt och – denna ring", skriver Staffan Atterhall, men tillägger att den "nu har försvunnit i livets villervalla."

MANUSSTOPP
för nästa nummer av
Poste Restante
är den 28 mars 2008

VAR GOD OBSERVERA

att alla meddelanden om ändringar av namn eller adress (skriv tydligt, texta, tack!) skickas direkt till Nils Ferlin-Sällskapets medlemssekreterare:

Annika Luttropp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr

113 27 STOCKHOLM ☎ 08-32 99 84

Inte bara bohem

JENNY WESTERTRÖM

Det är glädjande att vi genom Gunnar Balgård fått en inträngande biografi över en av de betydelsefulla personerna i Klara och i Nils Ferlins grannskap. *Detta är mitt land. Helmer Grundströms liv och diktning.* Eftersom jag själv för min kartläggning av bohemerna i Klara *(Klara var inte Paris)* sysslat med en av de många världar som Grundström rörde sig i kan jag intyga hur viktigt Balgårds bidrag är och hur stort arbete som ligger bakom hans prestation.

Det är ju alltid lite oroande när någon på det här sättet visar sig ha djupare kunskap om någon av de gestalter som man själv arbetat med – hans rön skulle ha förändrat en del av min framställning om jag i tid haft tillgång till den. Men nu vill jag bara lära av det som han visar upp. Vi har fått ett enastående porträtt av en enastående man, Helmer från Svanabyn. Här finns också många fina bilder, inte minst Sune Jonssons porträtt från 1978.

Över 560 generösa sidor får vi följa en i flera avseenden fängslande personlighet. Ferlin och Grundström stod kanske inte alltid varandra så nära utan det finns antydningar om en viss rivalitet, och inte för inte förekommer Gunnar Ekelöf betydligt oftare i det omfångsrika personregistret än skaldekollegan Ferlin.

Det är svårt att jämföra två människors liv och dikt. Helmer Grundström fick kämpa länge för att nå sitt genombrott. Han befann sig tidvis i desperata omständigheter och fick liksom Ferlin ibland vila ut på Beckomberga. Man hoppas innerligen att hans sena år med dubbel bosättning, på Svartensgatan i Stockholm och Svanabyn i Norrland, innebar en slags försoning och vila efter ett strävsamt liv.

Vid den överblick man här för första gången får förvånas man över att Helmer Grundström ändå fick så mycket gjort i olika genrer. Gunnar Balgårds biografi gör att man läser hans poesi med förnyat och fördjupat intresse.

Kryssning till och från Åbo med de litterära sällskapen

OmniaResor och Tidningen Vi:s reseklubb arrangerar i samarbete med De litterära sällskapens samarbetsnämnd, DELS, "Sällskapsliv till sjöss", en 23-timmarskryssning på Östersjön, 10-11 oktober. Resan görs Silja Festival från Stockholm till och från Åbo.

Utresa kl 19.15 onsdagen den 10 oktober och hemkomst dagen därpå kl 18.15. Pris mellan 1.045 kr – 1 850 kr/person, beroende på hyttkategori. Avbeställningsskydd, som gäller vid akut sjukdom styrkt av läkarintyg, 55 kr.

Biljett, som inkluderar smörgåsbord, frukost, samt programmen ombord, bokas/köps via OmniaResor, tel 021-12 90 90, fax 021-18 98 90, E-post: info@omniaresor.se
Internet: www.omniaresor.se

Öppettider måndag-fredag kl 09.00–18.00, Stora Gatan 44, 722 12 Västerås.

Det går bra att boka fram till dagen före avresa i mån av plats (max 400 personer).

Deltar gör: Nils Ferlin Sällskapet, Dan Andersson Sällskapet, Stig Dagerman Sällskapet, Alf Henrikson Sällskapet, Strindbergssällskapet, Cornelis Vreeswijk Sällskapet, samt Sonja Åkesson Sällskapet.

Nils Ferlin Sällskapet representeras av recitatören Lilian Ahlm, sångaren och kompositören Ove Engström, samt recitatören, berättaren och visdiktaren Tor Englund som framför programmet "Får jag lämna några blommor – Nils Ferlin i ord och ton".

Varmt välkomna till en minnesrik sjöresa!

Uppskattat program om Ferlin och Elof Ahrle

ESSE JANSSON

Skådespelerskan Birgit Rosengren Ahrle med sonen Leif Ahrle svarade för ett uppskattat inslag i samband med Nils Ferlins Sällskapets årsmöte den 9 maj på Foresta Najaden på Lidingö. De berättade om sina minnen av Nils Ferlin och Birgit Rosengren Ahrle reciterade några av hans dikter.

Birgits make, Elof Ahrle, (1900–1965), och Nils Ferlin träffades på Elin Svenssons teaterskola i Stockholm. Elof började där 1919 och Nils året därpå. De två turnerade sedan tillsammans, bland annat i landsorten och blev vänner för livet. Ferlins bana som "skådespeleriarbetare" varade under hela 1920-talet till debuten 1930.

Birgit Rosengren Ahrle berättade att hon även själv skrivit dikter och att hon blivit oerhört lycklig över ett brev från Nils till "Loffe" – som Elof kallades – poststämplat i Syninge 1954. I brevet rosade Nils Birgit för hennes dikter.

– Men det blev aldrig någon diktsamling, sa hon, och reciterade sedan med sin utmärkta diktion Nils Ferlins "Cirkus", "Inte ens" och "Om våren".

Birgit Rosengren Ahrle och sonen Leif Ahrle svarade för ett roande och uppskattat program kring Nils Ferlin och Elof Ahrle vid Nils Ferlin Sällskapets årsmöte. Foto: Annika Luttropp

Att Nils Ferlin älskade att steppa är allmänt känt och Birgit berättade om en middag där Nils och Henny var inbjudna.

– Golvet var nyslipat, sa hon. Men efter det att Nils steppat var det inte nyslipat längre!

Birgit och Elof träffades vid en filminspelning 1938. Elof var gift och Birgit var förlovad. Scenerna togs och sedan skulle de två inte träffas igen. Men det hade uppstått ett fel i en filmsekvens och efter två veckor möttes de igen för omtagning.

– Sen var det kört, sa Birgit. Vi var gifta i 25 år!

Leif Ahrle är också skådespelare, men tjänstledig från Dramaten och numera konstnär. Birgit och han har ett program tillsammans – det som nu framfördes – och som innehåller såväl intressant teaterhistoria som roande anekdoter, blandade med recitation.

En härlig historia är när Nils och "Loffe" hade ont om slantar – vilket nog inträffade då och då. Nils kom på att man skulle sälja ett schampo som man kallade "Antimjäll". På sina turneer besökte Nils varenda frisersalong i den stad han kom till och frågade efter det effektiva schampot "Antimjäll". Nej, det förde man inte. Någon vecka senare kom "Loffe" med schampot. Javisst, "Antimjäll" är ju efterfrågat! (Att historien är sann kan "övertecknad" intyga. Min mors kusin, Hjalmar Almstedt, som var paret Ferlins "alltiallo" på Norrboda här i Länna, har fått den berättad av Nils själv och sedan berättat den vidare för mig.)

Birgit avslutade med att läsa "En ökenblomma" ur "Goggles" (1938).

– Den tycker jag så mycket om, sa hon.

Att deltagarna i årsmötet tyckte om Birgits och Leifs program var det ingen tvekan om!

Nils Ferlin Sällskapet fick 50 000 kr i gåva!

I förra numret av Poste Restante vädjade styrelsen om gåvor på grund att förra årets bokslut som visade på en förlust på drygt 8 439 konor. En mångårig medlem i Nils Ferlin Sällskapet – som vill vara anonym – har nu donerat 50 000 kronor till Sällskapet.

"Varför Ferlin?", skriver han bland annat i sitt donationsbrev och fortsätter: "Jo, han är en av mina favoritförfattare och diktare och det är viktigt att hans minne bevaras för framtiden.

Tack för er Poste Restante som varit god läsning i många år." (Se även sid 3).

Styrelsen framför härmed sitt stora och varma tack för den synnerligen generösa gåvan, samt alla övriga gåvor som återges här nedan.

Vi vill samtidigt påminna om att det är viktigt att värva nya medlemmar.

Årsmötet hölls på Lidingö

Ett 40-tal medlemmar samlades vid årsmötet den 9 maj på Foresta Najaden på Lidingö. Vår ordförande, Jan Mårtenson, höll som vanligt i klubban. Efter årsmötesförhandlingarna fick vi en trevlig stund med Birgit Rosengren Ahrle och Leif Ahrle (se sid 17).

Vidare uppträdde Monika Lilja som bland annat sjöng Edith Piaf-sånger. Elisabeth Jönsson-Österdahl och Rune Österdahl spelade fiol och Elisabeth kulade med tonsäker stämma. Ove Engström sjöng Ferlin-visor och det sedvanliga lotteriet, med bland annat två tavlor, en skänkt av Peder Enström och en av Kerstin Malmström. En allt igenom lyckad kväll! ANNIKA LUTTROPP

Nya medlemmar

Brith-Louise Bergström, Horsengatan 18
654 67 KARLSTAD
Kristina Björkvall, Arbetargatan 33 A
112 45 STOCKHOLM
Billy Fredriksson, Runristarvägen 1
186 50 VALLENTUNA
Lillemor Gertun, Pilfinksgatan 6, 412 67 GÖTEBORG
Göran Gjerling, Hamngatan 24 B
294 31 SÖLVESBORG
Sten Hermansson, Grevgatan 10
114 53 STOCKHOLM
Marianne Högstrand, Betesvägen 11
191 63 SOLLENTUNA
Per Klingstedt, Wadmansgatan 15
412 53 GÖTEBORG
Rose-Maj Nyman, Dalbobranten 31, 4 trp
128 68 SKÖNDAL
Liselotte Pålsson, Kopparvägen 41 B, 791 41 FALUN
Stig Staffansson, Michelvägen 50
840 98 TÄNNDALEN
Kent Wadin, Borrarvägen 9, 714 34 KOPPARBERG
Bengt Wahrgren, Ältavägen 202, 138 40 ÄLTA

GÅVOR TILL NILS FERLIN-SÄLLSKAPET

Staffan Atterhall	500:–
Hugo Ballovarre	100:–
Eilert Bergh	300:–
Torgny Björk	200:–
Estrid Björklund	200:–
Åke Björkvall	300:–
Torsten Ek	125:–
Olle Fridberg	150:–
Staffan Hallström	200:–
Lars Hermansson	200:–
Ingrid Hultberg	175:–
Dag Häggquist	175:–
Lennart Hökpers	175:-
Knut Johansson	500:–
Birgitta Kindberg	200:–
Per Klingstedt	25:–
Siv Lindh	75:–
Britt Lundström	25:–
Karl-Erik Nilsson	250:–
Roland Nilsson	500:–
Gertrud Oskarsson	125:–
Marge Kuusk-Persson	75:–
Sven Plex Peterson	75:–
Tove Rundgren	1 000:–
Bengt Sonde	75:–
Nils-Olov Storm	200:–
Nils-Olof Telling	75:–
Per Unsgaard	25:–
Britta Walfridsson	200:–
Kenneth Willman	225:–
Gertie Wretman	500:–
Ulla Värmnäs	100:–
Åke Österlund	200:–
Gåvor utan namn	250:–
Anonyma givare	50 500:–
Totalt:	58 000:–

NILS FERLIN SÄLLSKAPETS ÅRSMÖTE

onsdagen den 9 maj på Foresta Najaden, Lidingö

§ 1. Ordförande Jan Mårtenson öppnade årsmötet och hälsade alla välkomna.
§ 2. Dagordningen fastställdes.
§ 3. Jan Mårtenson valdes till mötesordförande och Annika Luttropp till mötessekreterare.
§ 4 Till protokolljusterare valdes Henry Iserman och Agneta Malmström.
§ 5. Beslutades att årsmötet behörigen utlysts.
§ 6. Verksamhetsberättelsen för 2006, som varit publicerad i Poste Restante, godkändes.
Revisionsberättelsen för 2006, som varit publicerad i Poste Restante, godkändes.
§ 7. Balans- och Resultaträkningen för år 2006 fastställdes. Bokföringen visade på ett underskott på 8.439:33, delvis beroende på att Nils Ferlin-sällskapet varit tvungna att använda Strögets Revisionsbyrå för att sammanställa räkenskaperna, då det ännu inte funnits någon ersättare för Kerstin Malmström, som avgått under 2006. Från och med 2007 har Bengt Stiwenius åtagit sig detta arbete.
§ 8. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet för det gångna räkenskapsåret.
§ 9. *Val av ordförande, styrelseledamöter, samt suppleanter:*
Till ordförande omvaldes Jan Mårtenson (1 år).
Till styrelseledamöter omvaldes Jenny Westerström (1 år), Tor Englund (1 år), Esse Jansson (2 år), Ove Engström (1 år), Annika Luttropp (2 år), Karl-Richard Richardsson (1 år), samt Torsten Arnbro, nyval, (2 år).
Till suppleanter omvaldes Claes-Göran Carlsson (1 år), Evy Claesson (1 år), samt Monika Lilja, nyval (1 år).
Till adjungerade ledamöter omvaldes Rolf Mårth (1 år), samt Jimmy Svensson (1 år).
§ 10. *Val av revisorer:*
Till revisor omvaldes Christer Knutsson (1 år), samt till revisorssuppleant Hanneke Appelquist, nyval (1 år).
§ 11. *Val av ledamöter till valberedningen:*
Till valberedning omvaldes Eric Midfalk (sammankallande), Elisabeth Jönsson-Österdahl, samt Inga Walles.
§ 12. *Fastställande av medlemsavgift:*
Beslutades att bibehålla en oförändrad medlemsavgift på 175 kr för ordinarie medlemmar, samt 125 kr för studerande och pensionärer.
§ 13. *Förslag till besparingsåtgärder, till exempel kostnaden för Poste Restante.*
Ordförande påtalade att Nils Ferlin Sällskapet betalar c:a 70 000 kr/år för två nummer av Poste Restante. Beslutades att uppdra åt styrelsen att utreda om kostnaden kan minskas till exempel genom färgtryck i A4-format. Esse Jansson visade ett sådant tryck.
§ 14. *Fastställande av prissumman för Ferlinpriset och Trubadurpriset.*
Beslutades att bibehålla oförändrade prisnivåer 2007, det vill säga 20 000 kr för Nils Ferlinpriset och 10 000 kronor för Trubadurpriset. Beslutades att uppdra åt styrelsen att utreda andra alternativ till 2008, till exempel någon form av statyett eller diplom. Man kan tänka sig en minskad prissumma, alternativt en statyett och/eller diplom. Även en samordning av priserna bör diskuteras, så de eventuellt blir lika stora.
§ 15. *Information om Nils Ferlin Sällskapets hemsida.*
Webbredaktören för hemsidan, Gunnar Warren, informerade om att Nils Ferlins familj har startat en hemsida om Nils Ferlin med historik med mera på www.ferlin.se. På den hemsidan finns en länk till Nils Ferlin Sällskapets hemsida, som har inlogg http://go.to/Ferlin
Nils Ferlin Sällskapets hemsida bör fokusera på sådant som rör Sällskapet. En kontinuerlig kontakt hålls med Nils Sundberg (systerdotterson till Nils Ferlin), som ansvarar för Nils Ferlins familjs hemsida, och Gunnar Warren samt Annika Luttropp om vilket material som bör finnas på vilken hemsida.
Sekreteraren Annika Luttropp informerade om att det kommit en förfrågan om Nils Ferlin Sällskapets medlemmar är intresserade av en Strindberg-föreställning till reducerat pris på Stadsteatern under maj månad. I Så fall får den personen kontakta henne om mer information. Hon frågade också om någon har mer material till Nils Ferlin Sällskapets hemsida, då man ständigt behöver förnya utbudet, och uppmanade alla att skicka in eventuellt material till henne via mail eller per post eller telefon.
§ 16. *Förslag till Felinpristagare.*
Till lyrikpristagare föreslogs Hans Alfredson, Majgull Axelsson, Göran Greider, Eeva Kilpi, Ulf Lundell, samt Marie Lundquist. Till trubadurpristagare föreslogs Mats Paulson.
Alla uppmanades att komma in med fler förslag till sekreteraren Annika Luttropp, dock senast 10 augusti 2007.
§ 17. *Övriga frågor:*
Ove Engström informerade om en idé att medlemmarna kan skänka bort ett medlemsskap i Nils Ferlin Sällskapet för att värva medlemmar. Idén hade han fått från Karl-Gösta Lundgren, 95 år, i Motala. Man kan ge ett present-kort eller dylikt. Ove Engström sjöng även en kort tonsättning av en dikt av Nils Ferlin som tog 30 sekunder.
Agneta Malmström föreslog att man kan tillverka en väggkalender med motiv från tallriksserien och/eller bilder på Ferlinstatyerna.
Erik Midfalk tackade vidare styrelsen för det gångna årets arbete med en rungande applåd.
§ 18 Ordförande Jan Mårtenson förklarade mötet avslutat.

Vid protokollet:
Annika Luttropp (sekreterare)

Justeras:
Jan Mårtenson (ordförande), Henry Iserman, Agneta Malmström

INBJUDAN

Nils Ferlin Sällskapets medlemmar hälsas varmt välkomna till utdelningen av årets

Ferlinpris till
EEVA KILPI
och Trubadurpris till
ULF BAGGE

torsdagen den 25 oktober kl 17.30

Plats: Restaurang Gondolens festvåning
Ingång mittemot Katarinahissen

Meny:
Förrätt: Lufttorkad skinka med tryffelfärskost och grönsaksvinaigrette.
Varmrätt: Halstrad röding med Västerbottenpotatis, grönsaker och cidersås.
Kaffe och liten kaka eller tryffel (som inte innehåller nöter).

Priset är 475 kronor per kuvert.

I priset ingår 1 lättöl, alternativt mineralvatten.

Vin kan köpas separat för 68 kr/glas eller 245 kr/flaska, mellanöl 48 kr/glas.

OBS! Vill man ha vegetarisk meny – eller om Du är allergiker – måste detta anges på inbetalningskortet.

Sedvanligt lotteri, samt underhållning av olika trubadurer vid kaffet.

Anmälan sker genom insättning av beloppet på Nils Ferlin Sällskapets Postgironummer 35 21 55–6 (eller på bifogade postgiroblankett) och ska vara Sällskapet tillhanda absolut senast fredagen den 19 oktober 2007.

OBS! Tänk på att det tar Posten ett par dagar att girera!
Ange gärna, förutom namn och adress, Ditt telefonnummer på talongen.

Väl mött till en minnesrik Ferlinafton!

STYRELSEN

Poste Restante Medlemstidning för Nils Ferlin-sällskapet nr 2, 2007
Ordförande: Jan Mårtenson, Karlaplan 14, 115 20 STOCKHOLM. Tel 08-660 98 39
Sekreterare: Annika Luttropp, Surbrunnsgatan 55, 8 tr, 113 27 STOCKHOLM. Tel 08-32 99 84
OBS! Ny e-postadress: annika.luttropp@bredband.net
Vikarierande skattmästare: Evy Claeson, Heleneborgsgatan 6 C, 3 trp. 117 32 STOCKHOLM. Tel: 08-84 40 44
Sällskapets postgirokonto: 35 21 55-6
Redaktör för **Poste Restante**:
Esse Jansson, Länna Prästgård 6098, 761 93 NORRTÄLJE. Tel/Fax 0176-26 81 30
Tryck: Affärstryckeriet, Norrtälje.

MILJÖMÄRKT Trycksak lic nr 341 290

ISSN 0345-9519